

# Interreligieuze en Internationale Federatie voor Wereldvrede

Verslag van de Nationale Conferentie

## *Educatie, Vrede en Dialoog tussen de Wereldculturen*



23 Juni, 2001  
Bergen aan Zee, Nederland



## *Inhoudsopgave*

<b>Inleiding.....</b>	<b>4</b>
<b>De Interreligieuze en Internationale Federatie voor Wereldvrede.....</b>	<b>5</b>
<b>Onderwijs, Vrede en Dialoog tussen de Beschavingen van de Wereld</b>	<b>6</b>
<i>Hoe komt een goede dialoog tot stand? .....</i>	<i>10</i>
<i>Echte dialoog en vrede begint in het gezin .....</i>	<i>14</i>
<i>Discussie .....</i>	<i>15</i>
<b>De mogelijkheden van Interreligieuze Educatie voor Vrede .....</b>	<b>16</b>
<i>Ingrediënten voor vredeseducatie .....</i>	<i>20</i>
<i>Vier belangrijke factoren bij geestelijke ontwikkeling .....</i>	<i>21</i>
<i>Discussie .....</i>	<i>23</i>
<b>Vrede en Wereldculturen .....</b>	<b>24</b>
<i>De zegening van internationale huwelijken .....</i>	<i>31</i>
<i>Discussie .....</i>	<i>32</i>

## *Inleiding*

*De afgelopen jaren zijn in vele landen internationale seminars en conferenties gehouden met als leidend thema “Internationale Dienstbaarheid en een Cultuur van Vrede.” Vele leiders uit de samenleving hebben ondanks hun drukke schema’s, enthousiast gereageerd op de uitnodigingen om deze conferenties bij te wonen. We waarderen het dan ook ten zeerste dat de waarde van deze conferenties door velen wordt gezien.*

*Deze conferenties werden en worden gesponsord door de Interreligieuze en Internationale Federatie voor Wereldvrede en de Familie Federatie voor Wereldvrede en Unificatie. Beide organisaties zijn opgericht door Rev. and Mevr. Sun Myung Moon met het doel om wereldvrede te bevorderen. Rev. Moon heeft altijd geleerd dat wereldwijde verandering en wereldvrede niet door dwang of macht, maar alleen door de verandering in het hart mens bereikt kan worden. Hij heeft de belangrijke rol van religieuze en politieke leiders, de media, geleerden en jeugdleiders dan ook altijd begrepen.*

*Rev. Moon is een wereldleider die miljoenen mensen heeft geïnspireerd om een beter leven te leiden en een positieve bijdrage te leveren aan de samenleving en de wereld. Het bouwen van een cultuur van vrede, op het fundament van op God gerichte gezinnen, is altijd het belangrijke doel geweest van het werk van Rev. Moon. Zijn leer vormt de basis voor de talloze wereldwijde projecten die door hem zijn begonnen.*

*Dit boekje, is een verslag van de conferentie die op 23 juni 2001 in Bergen aan zee gehouden is. Deze conferentie is een onderdeel van een serie conferenties waar aan de hand van een thema, kennis wordt genomen van elkanders visie en achtergronden. We hopen met deze conferenties interreligieuze samenwerking te bevorderen voor het oplossen van sociale problemen en het bereiken van vrede.*

*Op dit moment ontwikkelen we een wereldwijd opvoedkundig werk dat erop gericht is internationale dienstbaarheid te bevorderen en bruggen te bouwen op weg naar vrede zodat barrières van ras, religie, cultuur en nationaliteit kunnen worden overwonnen. De fundamentele waarden die in dit programma worden gepresenteerd zijn het ontwikkelen van moreel karakter, het vestigen van stabiele en liefdevolle gezinnen, interreligieuze harmonie en wereldwijde samenwerking tussen landen, religies, internationale organisaties waarvan in het bijzonder de Verenigde Naties.*

*Als voorbeeld van een gezamenlijk project zouden in Nederland verschillende kerken, religieuze groeperingen en organisaties kunnen samenwerken in het realiseren van een dergelijk educatief programma. We nodigen u dan ook van harte uit om onze conferenties bij te wonen en zouden uw bijdrage in dit proces bijzonder op prijs stellen.*

## De Interreligieuze en Internationale Federatie voor Wereldvrede



De Interreligieuze en Internationale Federatie voor Wereldvrede (IIFWP) is een wereldwijde, non profit organisatie die toegewijd is aan het realiseren van wereldvrede, door opvoedkundige programma's, workshops, conferenties en publicaties. De IIFWP werd opgericht om een wereldwijd netwerk te ontwikkelen van wereldleiders van verschillende achtergronden en disciplines, die samenwerken voor de realisatie van vrede. Ze wil de inspanningen van deze leiders ondersteunen en aanmoedigen. Verder wil ze de samenwerking bevorderen tussen religieuze, culturele en onderwijs instellingen om oplossingen te vinden voor de urgente problemen in de wereld.

De visie voor de oprichting van de IIFWP werd voor het eerst gepresenteerd in Washington DC op 19 December 1998, aan deelnemers van een internationale en interreligieuze conferentie, die werd gesponsord door de Interreligieuze Federatie voor Wereldvrede en de Internationale Familie Federatie voor Wereldvrede en Unificatie. In zijn oprichtings-toespraak aan de conferentie, sprak Rev. Sun Myung Moon zijn hoop uit om de IIFWP op te richten, zodat er uiteindelijk een raad van religieuze leiders kan komen die kan opereren binnen de context van de Verenigde Naties.

Daarna werd op 6 Februari 1999, met meer dan 500 aanwezigen, de oprichtings bijeenkomst van de IIFWP in Seoel, Korea gehouden. Onder de aanwezigen bevonden zich meer dan 30 voormalige staatshoofden, verscheidene ambassadeurs van de Verenigde Naties, religieuze leiders van alle belangrijke wereldreligies en tradities en een breed scala aan geleerden, journalisten en kunstenaars.



*Een groepje deelnemers aan de conferentie maakt een wandeling in de bossen rond het conferentie-oord*

## Sessie 1

### *Onderwijs, Vrede en Dialoog tussen de Beschavingen van de Wereld*

#### **Meditaties uit de Schrift**

##### *1. Hindoeïsme:*

- a. Benader iemand die het doel van het leven verwezenlijkt heeft en vraag hem met eerbied en toewijding: in zijn wijsheid zal hij je onderrichten. Als je het eenmaal verworven hebt, zul je nooit misleid worden. Je zult alle schepsels zien in het Zelf en allen in Mij. (*Bhagavad Gita 4.34-35*)
- b. Aan velen is het niet gegeven om van het Zelf te horen. Velen echter die er van horen, begrijpen het niet. Wonderlijk is hij die er over spreekt. Intelligent hij die er van leert. Gezegend is hij, onderwezen door een goede meester, als hij het kan begrijpen.

De waarheid van het Zelf kan niet volledig begrepen worden als het wordt onderwezen door een onwetend mens, want de meningen daaromtrent, die niet in kennis gevonden zijn, verschillen van elkaar. Verfijnder dan het verfijnste is deze Zelf en alle logica te boven. Onderwezen door een meester die het Zelf en Brahman kent als één, zal een mens lege theorie doen achterlaten en de waarheid doen verkrijgen.

De verlichting die je hebt gekend komt niet via het intellect, maar eerder, in zijn volle omvang, van de lippen van de wijze...

Woorden kunnen hem niet openbaren. Verstand kan hem niet bereiken. Ogen kunnen hem niet zien. Hoe dan kan hij begrepen worden, behalve dan wanneer hij onderwezen wordt door die zieners die hem inderdaad gekend hebben? (*Katha Upanishad 1.2.7-9 en 2.6.12*)

##### *2. Boedhisme:*

- a. De strijder zal deze wereld overwinnen en de wereld der gestorvene en de wereld der goden. De strijder zal het lichtend pad der waarheid vinden zoals een kenner de juiste bloem. (*Dhammapada 45*)
- b. Ziet gij iemand, die u wijst wat vermeden moet worden, die zijn woorden weegt, volg die wijze, zoals gij iemand zoudt volgen, die van verborgen schatten sprak. Het is beter, niet minder voor een, die hem volgt.

Laat hem vermanen, laat hem leren, laat hem verbieden wat onbehoorlijk is; hij zal bemind worden door de goeden, door de slechten zal hij worden gehaat. (*Dhammapada 76-77*) (*Bron van deze vertaling: Woorden van Boeddha, Ir. J.A. Blok.*)

- c. Als jouw visie overeenkomt met die van je meester, dan vernietig je de helft van de verdienste van je meester; als jouw visie groter is dan die van je meester, dan ben je waardig om hem op te volgen. (*Zen Spreuk*)

### 3. *Confucianisme.*

- a. De Meester zei: 'Een heer kan een vraag van alle kanten bekijken zonder vooroordeel. Een klein mens is bevooroordeeld en kan een vraag slechts van één kant bekijken.' (*Analects 2.14*)
- b. Yen Hui sprak met een diepe zucht: 'Hoe meer ik mijn blik inspan naar hetgeen boven mij is, hoe hoger het zich verheft. Hoe dieper ik het op mij af laat komen, hoe moeilijker het wordt. Ik zie het voor mij; maar plotseling is het achter mij. Men wordt stap voor stap door de bedreven Meester gelokt. Hij heeft mij verruimd met cultuur, mij weerhouden met ritueel. Zelfs al zou ik willen stoppen, ik kan het niet. Net als ik voel dat ik elke bron heb uitgeput, lijkt er weer iets naar boven te komen, dat er scherp en helder uitspringt. Maar ook al verlang ik er naar om het na te jagen, ik zie geen manier om het in zijn geheel te bereiken.' (*Analects 9.10*)
- c. Er zijn drie dingen die een hoogstaand mens (hij die is toegewijd aan het leren) aanleiding geven tot verdriet: Als er enig onderwerp is waarvan hij niet gehoord heeft en het kan hem niet ter oren komen; als hij er van hoort en hij kan er niet over leren; als hij het geleerd heeft en hij kan het niet in de praktijk brengen. (*Rituelen Boek 18.2.2.20*)

### 4. *Afrikaanse Traditionele Religies.*

- a. Weinig kennis hebben is alsof je handen om je nek gebonden zijn. (*Hausa Spreuk*)

### 5. *Jodendom.*

- a. Roept de Wijsheid niet en verheft de Verstandigheid niet haar stam? Boven op de hoogten aan de weg, daar, waar de paden samenkomen, is zij gaan staan, aan de zijde van de poorten, aan de ingang van de stad, waar men de poortdeuren binnengaat, roept zij luid: Tot u, mannen, roep ik en mijn stem gaat uit tot de mensenkinderen! Gij onverstandigen, leert schrandigheid, gij dwazen, verstaat het met uw hart. Hoort, want ik zal verheven dingen spreken en mijn lippen openen tot wat recht is. Want waarheid spreekt mijn gehemelte, een gruwel voor mijn lippen is de goddeloosheid. Al de woorden van mijn mond zijn in gerechtigheid gesproken; niets daarin is verdraaid of verkeerd. Zij alle zijn voor de verstandige juist, betrouwbaar voor wie kennis gevonden hebben. Neemt mijn vermaning aan en niet zilver, en kennis boven uitgelezen goud. Want wijsheid is beter dan koralen, al wat men zou kunnen begeren, kan haar niet evenaren. (*Spreuken 8:1-11*)

6. *Christendom.*

- a. Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden. (*De Brief van Jakobus 1:5*)

7. *Islam.*

- a. Een ieder die niet over een gids beschikt, Satan is zijn gids. (*Hadith*)

8. *Sikhism*

- a. Zoals de witte kraanvogel vliegt in de lucht, zijn verstand op afstand houdend, in zijn hart voortdurend denkend aan zijn jongen; zo ook houdt de ware Goeroe de volgeling geabsorbeerd in de liefde van God en bewaard hem eveneens in zijn hart. (*Adi Grantk Gaud, M.4*)

**De visie van de oprichter van de IIFWP, Rev. Sun Myung Moon.**

Ik denk reeds lang, dat geleerden, als aanvulling op hun wetenschappelijke verworvenheden, het gebied van het geweten moeten pionieren en de mensheid door hun moedige en vastberaden acties moeten inspireren. Dit is absoluut noodzakelijk willen we de problemen van de menselijke geschiedenis het hoofd kunnen bieden en het ideaal van de mensheid vervullen.

De mensheid wordt met veel gevaarlijke problemen geconfronteerd. Het grootste probleem, en dit zou maar al te gemakkelijk kunnen gebeuren, is de kans op een wereldwijde oorlog en een nucleaire ramp, te midden van strijd, verwarring en ideologische conflicten, die het gevolg zijn van de afwezigheid van een goed waarde systeem. Deze dreiging is het gevolg van het misbruik van wetenschappelijke kennis door verschillende politieke en economische belangengroepen; terwijl religie, die de menselijke geest eigenlijk op een juiste wijze dient te leiden, haar missie niet vervult. Deze gevaren bedreigen het bestaan van de beschaving.

De mens heeft gedurende de gehele geschiedenis naar een wereld van vrede verlangd. Toch blijven conflicten voortduren. Helaas hebben dictators en gewetenloze politieke leiders maar al te vaak het woord 'vrede' misbruikt, hun vreedzame bedoelingen bekendgemaakt, terwijl ze in werkelijkheid de mensen uitbuiten, manipuleerden en onderdrukten, zowel in hun eigen land als over de grenzen. Vooral de communisten vinden het heel gewoon om het woord 'vrede' te gebruiken, terwijl ze voortdurend de aanstokers zijn van geweld en oorlog.

Dikwijls is "vrede" gebruikt als een strategie om verkeerde doeleinden te verwezenlijken, in plaats van het te zien als een ideaal. Echte vrede is niet afhankelijk van tastbare of uiterlijke dingen zoals intelligentie, rijkdom, sociale status of politieke macht. Zo lang er geen absolute standaard bestaat, waarmee dergelijke wereldlijke belangen beoordeeld kunnen worden, zal het onmogelijk zijn om een blijvende vrede te kunnen smeden uit de conflicten, die ontstaan door verschillende belangen in een voortdurend veranderende wereld. Echte vrede kan alleen gebouwd worden op de fundering van ware liefde; en liefdevolle relaties kan men

alleen ervaren door absolute waarden te erkennen, waarbij God centraal staat, en waarmee de mensen met elkaar verbonden worden.

Er is geen enkele leer, geen enkel plaatselijk voorschrift dat de problemen, waarmee de mensheid wordt geconfronteerd, kan oplossen. Wederzijdse samenwerking die nationale en regionale grenzen overstijgt, en interdisciplinaire studies die boven beperkte specialisaties uitstijgen, zijn absoluut noodzakelijk.

De huidige wetenschap is te specialistisch geworden. De uitdaging van onze tijd kan alleen door een team van experts van verschillende disciplines aangegaan worden, waarbij zij samen moeten werken om de problemen vanuit verschillende standpunten te kunnen onderzoeken. Omdat de problemen van deze moderne wereld zeer complex zijn, moet de oplossing voor deze problemen vanuit een meer holistisch, universeel perspectief benaderd worden. Daarom is het niet makkelijk om een wetenschappelijk instituut te organiseren en te besturen, dat aan deze behoeften kan voldoen. Helaas is het rampzalige idee van een wetenschappelijke methodologie, die min of meer “waardevrij” is, bijna overal als een ideaal door geleerden geaccepteerd. Het resultaat is dat in veel gevallen slechte mensen er op uit zijn geweest om de ontdekkingen van wetenschappelijk onderzoek te misbruiken voor hun eigen egoïstische doeleinden, hetgeen heeft geleid tot het afbrokkelen van het menselijke welzijn en de hoogste idealen van de mens.

Absolute waarde vormt de as van alle wetenschappen, omdat het de standaard is van alle andere waarden. Maar waar kunnen wij de gemeenschappelijke standaard vinden, die nodig is om de universele menselijke gemeenschap te realiseren waarnaar de menselijke natuur zo lang gezocht heeft, als gespecialiseerde disciplines worden nagestreefd door methodologieën waarvan men aanneemt dat zij waardevrij zijn, en als de standaard van waarde verschilt van de ene individu tot de andere?

Ook het concept van vrijheid verschilt tussen individuen met een verschillende standaard van waarde, tussen de samenlevingen en naties en tussen verschillende economische, sociale en politieke systemen. Wie dan kan de beste remedie geven voor de vele onrechtvaardigheden die in de naam van vrijheid zijn begaan? Het is duidelijk dat de menselijke natuur in zijn streven naar het Goede een vaste standaard van absolute goedheid nodig heeft.

Bovendien wordt de wereld iedere dag steeds kleiner. En naarmate onze wereld krimpt tot een “globaal dorp” en de volkeren in de wereld worden uitgedaagd om nationale, raciale en religieuze obstakels te overwinnen en om met elkaar in harmonie samen te leven, vraagt de geschiedenis er om dat wij een absolute standaard van waarde vestigen als de enige mogelijke fundering voor de eenheid van de mens.

## Hoe komt een goede dialoog tot stand?

Commentaar van Ds. Cees Bouma, Raad van Kerken, afdeling interreligieuze contacten

### Inleiding

Een goede dialoog komt tot stand wanneer de verschillende personen, groepen of partijen zichzelf en de ander uiterst serieus nemen. Dit lijkt een open deur intrappen. Dat is het mijns inziens niet. Daarom zal ik proberen een toelichting te geven op wat ik versta onder jezelf en de ander serieus nemen, want dat gaat meestal niet zomaar. Het is nodig om bij jezelf na te gaan hoe je de dialoog in wilt gaan. Hoe kijk je naar jezelf en hoe kijk je naar de ander. Hoe moet je jezelf voorbereiden op een goede dialoog?



*Ds. Cees Bouma (Raad van Kerken)*

### Jezelf serieus nemen; hoe het niet moet

Bij de bespreking van het jezelf serieus nemen, wil ik een antwoord proberen te vinden op de vraag: “Hoe neemt een christen die een dialoog wil aangaan zichzelf serieus?”

Om te beginnen: Er zijn mensen die menen dat je een ware dialoog moet ingaan met de bereidheid je eigen standpunten min of meer relatief te stellen. Echter, iemand die bereid is zijn of haar eigen standpunten en overtuiging al bij voorbaat relatief te stellen, is mijns inziens geen interessante partner in de dialoog. Je kunt immers zo iemand nergens echt op aanspreken. Het kan ook niet op de manier waarop de evangelist Henk Binnendijk onlangs te werk ging in zijn toespraak op de EO jongerendag. In een ingezonden brief in Trouw van gisteren, 22 juni, schrijft een 15-jarig meisje:

De manier waarop hij over andere religies praatte, stuitte mij verschrikkelijk tegen de borst. Bij ons op school zijn de islam, het jodendom, boeddhisme en hindoeïsme ook uitvoerig besproken. Die lessen hebben mij de verschillen leren zien tussen de godsdiensten en hierdoor heb ik juist veel bewuster kunnen kiezen voor het christendom. Dat is toch veel overtuigender dan als een mak schaap het voorbeeld van ouders/verzorgers volgen?

Nu gaat het mij niet om haar conclusie, maar om de open manier waarop zij blijkbaar de bespreking van de gespreksstof heeft ervaren.

Het leidt nergens toe om over en zonder de ander, die ander naar beneden te halen en te diskwalificeren. Dan laat je meer van jezelf zien dan dat je wat over de ander zegt.

### Jezelf serieus nemen; hoe het mogelijk wel kan

Tegelijk moet je zelf wel een standpunt hebben, of, op zijn minst een vertrekpunt. Je kunt nooit uitsluiten dat je in de dialoog een verandering ondergaat. Misschien

kun je zelfs wel zeggen dat wie niet anders uit een dialogische ontmoeting komt dan dat hij of zij er is ingegaan, de ander niet werkelijk heeft ontmoet. Een voorwaarde voor een goede dialoog is dan de bereidheid jezelf en je geloofsvoorstellen ter discussie te stellen. Dat is wat anders dan al bij voorbaat je eigen overtuiging op te willen geven. Dan is de vraag: Hoe zit het dan precies met dat eigen standpunt?

### **Je bewust zijn van eigen in- en/of exclusiviteit in geloven**

Elk mens heeft een bepaalde mate van exclusiviteit en/of inclusiviteit van geloven. Mijn stelling is dat je jezelf pas serieus neemt wanneer je jezelf bewust bent van waar je staat, of wilt staan, op de schaal van exclusiviteit en inclusiviteit ten aanzien van eigen geloof met betrekking tot het eventuele heil en/of onheil van de ander. Kortweg gezegd: Als je zelf overtuigd christen bent, kan iemand die een ander geloof heeft dan volgens jouw geloof in God wel zalig worden? Of, ruimer geformuleerd: kan een andersgelovige Gods heil ontvangen, met name in het leven na dit leven?

Een probleem daarbij kan zijn dat de Bijbel zowel teksten heeft die exclusief zijn als teksten die inclusief zijn ten opzichte van andersgelovigen of buitenstaanders. Daar komt bij dat wij, in Europa, pas enkele decennia geleden serieus in contact zijn gekomen met andersgelovigen die hier toen zijn komen wonen. Vooroordelen die we hadden, konden we eerder door en in ontmoeting niet corrigeren omdat we nauwelijks andersgelovigen tegenkwamen. Als we in Nederland nu nog vooroordelen hebben over Eskimo's (de juiste naam is overigens Inuit), dan is dat niet zo gevaarlijk. Maar als je je vooroordelen over medelanders niet wijzigt, kom je in de problemen.

Nu zijn de meeste ouderen onder ons, van zeg boven de dertig, meestal nog in het geloof opgevoed vanuit de oude voorstellingen die meestal bewust of onbewust een exclusief karakter droegen. Vandaag de dag hebben we meer oog gekregen voor mogelijkheden die er zijn om meer inclusief te geloven. Van beide zal ik een paar voorbeelden geven.

### **Voorbeelden van exclusief beschouwde teksten**

In Johannes 14: 6 zegt Jezus: “Ik ben de weg, de waarheid en het leven, niemand komt tot de Vader dan door Mij.” Deze tekst interpretern veel christenen exclusief: Als je niet gelooft in Jezus als De Weg, De Waarheid en Het leven, dan kun je niet tot God komen.

Een ander voorbeeld is Handelingen 4: 12. Daar zegt Petrus: “En de behoudenis is in niemand anders, want er is ook onder de hemel geen andere naam aan de mensen gegeven, waardoor wij moeten behouden worden.”

Tegenwoordig zijn we, meer dan vroeger, geneigd om zulke op het eerste oog exclusieve teksten juist inclusief te verstaan.

Als Jezus zegt dat Hij de weg, de waarheid en het leven is, dan zegt Hij dat tegen leerlingen die Hem goed kennen en waarvan Jezus denkt dat ze door Hem wel weten wat de weg is. Zelf zegt Jezus dat Hij is gekomen om gaande op de weg van Wet en profeten, die weg te vervullen. Zo kan Hij zeggen dat Hij de weg is, de waarheid, het leven ook. En wanneer Jezus zegt dat niemand tot de Vader komt

dan door Hem, dan is het niet ons of iemand anders' geloof dat bij de Vader brengt, maar Jezus die bij de Vader brengt wie Hij wil. En zijn Vader heeft Hem gezonden, niet om de wereld te veroordelen, maar om die te behouden. Ons past dan te bidden: "Uw wil geschiede, op aarde, zoals in de hemel."

Ook de tekst uit Handelingen 4: 12 kunnen we met meer reden inclusief dan exclusief uitleggen. Niet ons geloof in de naam van Jezus behoudt, maar de naam, of de drager van die naam, Hij is het die behoudt. Anders zouden wij nog behouden worden om de prestatie van ons geloof als parallel van de rechtvaardiging uit de werken der wet. Dat laatste is een standpunt waartegen de apostel Paulus in de brief aan de Galaten nogal tekeer gaat.

### **Voorbeelden van inclusief beschouwde teksten**

In Genesis 12 lijkt het dat God na de zegen aan heel de mensheid in Adam en Eva, en in Noach, in de zegen aan Abram zich tot deze ene en zijn huis beperkt. Echter, in vers 3 staat dat met Abram alle volken van de aardbodem gezegend zullen zijn. Dat staat niet één keer, maar vijf keer in het boek Genesis.

In Psalm 87 geeft God zelf bij het opschrijven van de volken, ook geboorterecht in Sion aan de ergste vijanden van Israël, met name, de Filistijnen, Egypte, de Babyloniërs, de Tyriërs en Ethiopiërs. Zij krijgen geboorterecht in Sion, de stad van God met het oog op het einde. Er zijn veel meer voorbeelden.

De vraag is dus: wat kies je tot je vertrekpunt als christen? Het is in de dialogische ontmoeting belangrijk dat je weet, of je bewust bent van de manier waarop je gelooft, meer of minder exclusief of inclusief. Wie met een ander een dialoog wil beginnen, doet er goed aan deze dialoog over ex- en/of inclusiviteit eerst met zichzelf te voeren. Dan neem je jezelf in de dialoog serieus en ben je voor de ander een interessante gesprekspartner.

### **De ander uiterst serieus nemen**

Jezus zegt positief in Lucas 6: 31 "En gelijk gij wilt, dat u de mensen doen, doet gij hun evenzo." Wanneer wij, bijvoorbeeld, niet willen dat mensen onze slechte praktijk vergelijken met hun eigen schone theorie, dan moeten we dat omgekeerd ook niet doen. Wanneer wij willen dat men ons inzicht, geloof en standpunt goed weergeeft, dan is het voorwaarde voor een goede dialoog om dat omgekeerd ook te doen.<sup>1</sup> Zoals we zelf onder invloed staan van onze theologische en culturele achtergrond, is dat omgekeerd met onze partner ook het geval. We zullen ons op al deze punten bewust moeten zijn van onze eigen positie en bereid zijn de ander met zijn of haar diverse achtergronden en omstandigheden te accepteren. Wanneer we zo voor elkaar open staan in ontmoeting, ontstaat er vertrouwen, dat over en weer de basis is waarop een goede dialoog in daad en woord kan voortbouwen.

1 In Guidelines on Dialogue with People of Living Faiths and Ideologies, World Council of Churches, Geneva 1979, pp. 16-22, is de vierde van de dertien richtlijnen: Partners in dialogue should be free to "define themselves".

De andere twaalf richtlijnen zijn:

1. Churches should seek ways in which Christian communities can enter into dialogue with their neighbours of different faiths and ideologies.

2. Dialogues should normally be planned together.
3. Partners in dialogue should take stock of the religious, cultural and ideological diversity of their local situation.
4. Dialogue should generate educational efforts in the community.
5. Dialogue is most vital when its participants actually share their lives together.
6. Dialogue should be pursued by sharing in common enterprises in community.
7. Partners in dialogue should be aware of their ideological commitments.
8. Partners in dialogue should be aware of cultural loyalties.
9. Dialogue will raise the question of sharing in celebrations, rituals, worship and meditation.
10. Dialogue should be planned and undertaken ecumenically, wherever possible.
11. Planning for dialogue will necessitate regional and local guidelines.
12. Dialogue can be helped by selective participation in world interreligious meetings and organizations.

*(Volledige toespraak)*

## Echte dialoog en vrede begint in het gezin

Commentaar van mevrouw drs. T. J. Lont, gemeenteraadslid van het CDA in Den Haag.



*Mevrouw drs. T.J. Lont*

Dit zijn hele grote onderwerpen, maar ook deze onderwerpen beginnen in het gezin. Ik kom zelf uit een gezin met 5 broers en heb van huis uit veel meegekregen. De vraag is: Hoe voed je je kinderen op. Welke keuze maak je als ouders.

Ik ben bang voor iets wat je wel ziet in Amerikaanse series, dat iedereen langs elkaar heen leeft. We wonen zelf in een surinaamse buurt en ik ben getrouwd met een Nigeriaan. Ik denk dat het belangrijk is om in een gemengde buurt te wonen. In Nederland doen we vrijwilligerswerk. Het klinkt misschien vreemd, maar mijn man vond dit vreemd. Als het gaat om andere religies dan geloof ik dat het belangrijk is dat kinderen hiermee in aanraking komen. Ik ben niet voor de manier zoals dit onlangs nog door Henk Binnendijk gepropageerd werd, waarbij je contact met andere religies vermijdt. Ook is het belangrijk om in contact te komen met andere culturen. Toen ik naar Nigeria ging was ik daar de vreemdeling; daar ben ik een blanke. Toch kon ik heel goed contact maken met hen. Van mens tot mens, daar gaat het om

Onderwijs moet een verlenging zijn van het gezin. Hoe ga je bijvoorbeeld met pesten en discriminatie om. Je zou dit net zo moeten doen als in het gezin. Er moet een cultuur ontstaan waar dit bespreekbaar is.

Geloof is voor mij belangrijk. Ook op school zouden meerdere religies aan de orde moeten komen. Wat is je taak op deze aarde en wie is mijn naaste. Dit soort onderwerpen moeten besproken worden. We zien dat jongeren echter steeds meer individualistisch worden. Dit is een punt van zorg. Je moet elkaar durven aanspreken op normen en waarden. Men durft dit niet en is bang. Het is goed om dit ook bespreekbaar te maken.

Het CDA is in Den Haag nu bezig met iets wat we “Stadsetikette” noemen. Het zijn niet de 10 geboden voor de stad, maar wel helderheid over hoe je in de stad met elkaar omgaat.

Politiek. Het kost heel veel tijd. Je wilt echter ook tijd voor het gezin hebben. Dat is een groot spanningsveld. Een goede context om je heen, zodat kinderen het grotere verband zien.

*(Uittreksel van de toespraak, gemaakt door de IIFWP)*

## Discussie

De discussie wordt geleid door prof. dr. M.K. Gautam



*Prof. dr. M.K. Gautam*

We hebben gehoord dat er in de Bijbel inclusieve en exclusieve teksten staan. Dat is niet alleen in het Christendom maar in alle religies het geval. Wijzelf creëren de verschillen omdat we niet alles kunnen zien. Het is onze eigen beperking. We moeten dit ontstijgen. Dat kan alleen door kennis. Je moet ook naar de grasroots kijken. Hoe werk ik samen met andere mensen en hoe creëer ik harmonie. De vraag is, wat is het zelf en wat is buiten het zelf en hoe vindt een ontmoeting plaats. Hoe kunnen we de universele liefde en normen en waarden vinden en naleven. Hoe krijg je rust? Door meditatie, luisteren en ontmoetingen.

Ik ontmoette recentelijk Rev. Moon en hij sprak gedurende 4 uur. Een van de dingen die hij zei was dat we verantwoordelijkheid moeten voelen, maar daar ook naar moeten handelen.

Alles wat Rev. Moon doet kan je misschien samenvatten met: Hoe kunnen we hier op aarde leven met absoluut respect en liefde voor de ander.

Vraag 1: Kunt u wat meer zeggen over “Stadsetikette”?

Stadsetikette Het gaat om de normen en waarden in de stad en dat moet weer bespreekbaar gemaakt worden.

Vraag 2: Kunt u misschien wat meer zeggen over het begrip exclusieve teksten en waarom ze volgens uw mening in feite niet exclusief zijn?

Exclusieve teksten zijn ervoor om ons aan te zetten in het geloof. Je mag ze echter niet gebruiken als slagwapens voor anderen. Kijk ook naar de context. Als je bijvoorbeeld de tekst “Niemand komt tot de Vader dan door mij” leest, dan zou je ook moeten lezen dat Jezus later zegt dat het genoeg is dat men alleen de werken gelooft. De bijbel geeft niet alleen geloof en richting maar ook genade. Je moet geloven in de genade van God voor alle mensen. Als je zelf op de oordelende stoel zou zitten, en je kind of die ander, waarvan je denkt dat die verloren is komt eraan en je zou hem kunnen oordelen, wat zou je dan doen. Je zou hem niet veroordelen. Is onze genade dan groter dan die van God?



## Sessie 2

**Rev. Sun Myung Moon**

### *De mogelijkheden van Interreligieuze Educatie voor Vrede*

Als deze wereld de vele problemen willen overwinnen, dan zijn daar leiders voor nodig ...

Het is in dit tijdperk een absoluut vereiste dat de opvoeding voor de komende generatie wordt gevormd door de sterke morele overtuigingen van hun professoren, die een duidelijk gevoel voor waarden moeten overbrengen. Dit moet de fundamentele houding zijn van opvoedkundigen. Vanuit dit gezichtspunt is de rol van een professor dezelfde als die van een religieus leider. Als opvoedkundigen moeten wij niet alleen de verantwoordelijkheid nemen om feiten over te dragen, maar ook om met onze studenten de betekenis en het doel van het menselijk leven te delen. (*PWPA en Onze Resolutie, 18 December 1983, Seoul; Korea*)

U bent er zich ongetwijfeld al van bewust, dat hoe chaotischer de wereld wordt met het verstrijken van de tijd, hoe meer de mensheid dorst naar vrede.

Hoe kan vrede dan bereikt worden? In deze wereld is de orde vernietigd. Vrede tot stand brengen betekent dus die orde herstellen. Om de orde te herstellen dienen subjecten en objecten hun posities te vinden en wederkerige, verenigde relaties met elkaar aan te gaan.

Er wordt niet alleen naar vrede verlangd op wereldniveau, maar ook op het niveau van de naties, samenlevingen en gezinnen. Zelfs individuen verlangen naar vrede tussen hun geest en lichaam. Welk niveau van vrede dient er het eerst hersteld te worden?

Men is al gauw geneigd te denken dat, wanneer er eerst vrede in de wereld komt, er op die basis vervolgens ook vrede in de naties, samenlevingen, gezinnen en uiteindelijk in individuen zal komen. Deze visie is verkeerd. Om vrede tot stand te brengen is eigenlijk de omgekeerde volgorde noodzakelijk. Eerst moet individuele vrede tot stand gebracht worden. Daarna zal de vrede in het gezin snel volgen en uitsluitend op die fundering kan er hoop zijn op vrede in de samenlevingen, naties en de wereld. Dit is zo, omdat individuen de basiseenheden vormen van de gezinnen en gezinnen vormen de basiseenheden van samenlevingen en naties.

Maar al te vaak zijn leiders van mening, dat zij via een uitstekende organisatie en door goede ideeën, zowel de orde van de samenleving als wereldvrede kunnen herstellen. In realiteit echter kan de vrede van de mensheid nooit verwezenlijkt worden door deze twee middelen alleen. Internationale organisaties zoals de Verenigde naties en ideologieën zoals communisme en democratie, hebben allemaal getracht om op hun eigen manier wereldvrede tot stand te brengen, maar vrede is nog ver buiten ons bereik en naarmate de tijd verstrijkt is er in de wereld steeds meer verwarring gekomen.

Tenzij de zoektocht naar vrede begint vanuit de vrede van het individu, is het keer op keer gedoemd om te falen. Hoe kan de vrede van het individu dan bereikt worden? Het kan bereikt worden als een individu absolute liefde heeft en deze in de praktijk brengt. Dit is zo, omdat liefde het eerste vereiste voor alle eenheid is. Eenheid kan tot stand komen op de fundering van liefde, en vrede op de fundering van eenheid.

Liefde kan zowel betrekkelijk als absoluut zijn. Betrekkelijke liefde verandert naar gelang de tijd en plaats, maar absolute liefde is onveranderlijk en eeuwig. Aan de andere kant, omdat de laatste er altijd is voor het welzijn van anderen en het geheel dient, is het onveranderlijk. Absolute liefde is niets anders dan de liefde van het absolute Wezen. Deze liefde moet dus wel Gods liefde zijn.

Er kan geen eenheid bereikt worden, als de liefde slechts betrekkelijk is; uitsluitend door absolute liefde wordt die eenheid mogelijk. Vervolgens kunnen we emoties zoals kalmte, vreugde, tevredenheid en een gevoel van waarde ervaren. Uitsluitend vanuit zo'n individu kan een standaard voor vrede tevoorschijn komen.

Als ouders en kinderen, echtelieden en broers en zusters in een gezin allemaal vanuit hun eigen posities ware liefde in de praktijk brengen, dan zal de eenheid van dat gezin verwezenlijkt worden. Zo'n gezin zal geluk en harmonie ervaren en bovenal vrede.

Zo ook zal een samenleving die uit zulke vreedzame gezinnen is samengesteld, een vreedzame samenleving worden. Als gezinnen in een samenleving harmonieus worden en elkaar helpen, dan zal deze samenleving ongetwijfeld opleven en vreedzaam zijn, want er zal orde zijn en eenheid.

Als de natie uit zulke vreedzame samenlevingen bestaat, dan zal er in zo'n natie zeker vrede heersen. Bovendien is een natie niet alleen maar een verzameling van vele samenlevingen. Het is een structurele organisatie die bestaat uit en gebaseerd is op liefdevolle individuen en gezinnen. Daar binnenin dient er een perfecte orde en eenheid tot stand gebracht te worden en vervolgens kan de ware vrede van de natie verwezenlijkt worden.

Met andere woorden: zelfs een natie heeft, om orde tot stand te brengen en vrede te behouden, Gods liefde nodig. Ook al zijn de gezinnen, die de fundering van de natie zijn, gericht op absolute liefde, de natie als structureel lichaam moet in staat zijn om als een natie absolute liefde in de praktijk te brengen op het nationale niveau. De regering en het volk van de natie dienen eenheid te bereiken, innerlijk en uiterlijk moet de natie zich verenigen met de buurlanden en ware vrede tot stand brengen.

Onnodig om te vermelden, dat wereldvrede uitsluitend werkelijkheid wordt op de fundering van vrede van alle naties. Als elke natie ophoudt met het benadrukken van zijn handelsbelangen en andere middelen om deze zogenaamde nationale belangen te waarborgen en als elke natie met absolute liefde de andere naties en de wereld dient en als elke natie zo'n internationale sfeer consequent handhaaft, dan zal de eeuwige vrede van de mensheid verzekerd zijn.

Het wordt dus duidelijk dat wereldvrede begint met individuele vrede die zich uitbreidt via gezinnen, samenlevingen en naties om uiteindelijk tot wereldvrede te worden.

Op dit punt aangekomen wil ik het hebben over absolute liefde en absolute waarden. Uitsluitend op de fundering van liefde worden waarden zoals, waarheid, goedheid en schoonheid gevormd. Het in de praktijk brengen van liefde bijvoorbeeld, wordt gezien als goedheid. Dat wil zeggen; wanneer liefde in de praktijk wordt toegepast, dan verschijnt er goedheid. Daaruit volgt; wanneer absolute liefde, welke Gods liefde is, in praktijk wordt gebracht, dan verschijnt er absolute goedheid. De acties, die een individu onderneemt met absolute liefde voor het welzijn van vrede resulteren in goedheid (absolute goedheid). Op dezelfde manier resulteren ook de acties die een gezin onderneemt met liefde voor de vrede in goedheid. Hetzelfde geldt voor de samenlevingen, de naties en de wereld.

Met andere woorden, de individu, het gezin, de samenleving, de natie en de wereld moeten allemaal de absolute waarden, welke absolute waarheid, absolute goedheid en absolute schoonheid zijn, verwezenlijken teneinde echte vrede te kunnen verwezenlijken. Vooral het in praktijk brengen van absolute goedheid is het meest dringend vereist, omdat geen enkel slecht element dan tussenbeide kan komen en de orde kan verstoren.

Omdat de geestelijke waarden van waarheid, goedheid en schoonheid worden gevormd op basis van liefde, kan zonder kennis van absolute liefde, welke Gods liefde is, geen absolute waarheid, absolute goedheid en absolute schoonheid verwezenlijkt worden. En daar waar deze absolute waarden niet worden verwezenlijkt, daar kan geen ware vrede zijn.

Als we dus ware vrede voor de mensheid willen bereiken, dan moet absolute liefde in de praktijk gebracht worden. Maar absolute liefde moet eerst worden begrepen voordat zij in praktijk kan worden gebracht.

Ik heb reeds gezegd dat absolute liefde de liefde is, die actief is voor het welzijn van anderen, die anderen dient en die onveranderlijk en eeuwig is.

Waarom dan dient absolute liefde het geheel en blijft toch onveranderlijk? En waarom kan vrede alleen door liefde verwezenlijkt worden?

Deze vragen roepen om antwoorden. Om deze vragen afdoende te kunnen beantwoorden moeten eerst het absolute Wezen en Zijn motivatie en doel voor het scheppen van het universum en de mensheid volledig duidelijk worden. Met name kennis over het motief en het doel voor het scheppen zijn onmisbare standaarden, als we liefde in de praktijk willen brengen en vrede willen verwezenlijken.

Als de mens door het Absolute Wezen werd geschapen met als doel om de absolute liefde van dit Wezen in de praktijk te brengen, dan kunnen we er zeker van zijn dat er een motief en een doel is voor het scheppen van de mens. Om dit motief en doel te begrijpen moet er eerst een uitleg over het absolute Wezen, dus een juist begrip over God, vastgesteld worden. Door een juist begrip over God te hebben, zal Zijn motief en doel van de schepping duidelijk worden en bovendien zal ook duidelijk worden waarom de liefde van het absolute Wezen in de praktijk gebracht dient te worden.

Als we ware vrede voor de mensheid willen bereiken, dan ben ik van mening dat het noodzakelijk is om het absolute Wezen goed te begrijpen, zodat we Zijn liefde in de praktijk kunnen brengen en uiteindelijk Zijn absolute waarden kunnen realiseren. (*Hoe Wereldvrede Bereikt Kan Worden, 27 november 1980, Miami Beach, Florida*)

Het is het doel van alle religies om in ons dagelijks leven op aarde Gods wil te doen. Voor het doel van de gehele voorzienigheid, heeft God de fundering van goedheid verbreed via vele religies, elk van hen geschikt voor een bepaald tijdperk, volk en omgeving. Maar het uiteindelijke doel van al deze religies is enkel de verwezenlijking van Gods wil, namelijk, de ideale wereld van vrede en geluk. Religies zouden meer bezorgd moeten zijn over het feit dat het Gods wil is om de wereld te verlossen, dan over de verlossing van de individu of het welzijn van hun eigen denominatie. Ik denk dat de tijd gekomen is, dat alle religieuze groeperingen tezamen opnieuw op zoek moeten gaan naar de ware wil van God.

Zover als ik weet, heeft God geen voorkeur voor een bepaalde groepering. Hij is niet gericht op kleine details van een leer. We dienen ons vlug te bevrijden van

theologische conflicten die resulteren in blinde vasthoudendheid aan dogma's en rituelen, en in plaats daarvan ons richten op een levende communicatie met God. Ik denk dat er grote haast bij is om de religieuze atmosfeer te zuiveren in een sfeer waarin de gelovigen een levend geloof kunnen hebben en waarin elke ziel met God kan communiceren. In Gods ouderlijke Hart en in Zijn grote liefde is er geen discriminatie op grond van huidkleur of nationaliteit. Er zijn geen barrières tussen landen of culturele tradities, tussen Oost en West, Noord en Zuid. God tracht vandaag de dag de gehele mensheid te omarmen als Zijn kinderen. Via interreligieuze dialoog en harmonie moeten we één ideale wereld van vrede tot stand brengen, hetgeen Gods doel van de schepping en het gemeenschappelijke ideaal van de mensheid is.

Alle religieuze mensen moeten zich verantwoordelijk voelen voor de wankele geestelijke fundering van deze generatie en daarover berouw tonen. Gedurende de lange geschiedenis van religie, zijn we niet in staat geweest om een overtuigende getuigenis af te leggen voor onze levende God. We zijn niet oprecht geweest in het in praktijk brengen van liefde. Door onze huichelarij in het verleden heeft het atheïsme de overhand gekregen. We dienen ons daar diep schuldig over te voelen.

God roept ons vandaag. Alle religieuze mensen moeten, op een innerlijke fundering van diepe inkeer, de invloed van al het kwaad uitdagen en creatief te werk gaan om Gods wil op aarde te kunnen realiseren. De levende God wil niet enkel een relatie met ons hebben via de teksten van een leer of via rituelen, maar verblijft veel eerder in de harten van de mensen die Gods wil in hun gedachten houden en die er dagelijks naar leven.

Dit is het moment dat de wereld vernieuwd moet worden. Over de gehele wereld moeten religieuze leiders zich met elkaar verbinden en een beweging van zuivering op gang brengen binnen in elke religie. Er moet berouw komen en een vernieuwing met echte betrokkenheid. De wereld moet veranderen. Er moet een nieuwe hervorming komen. De spandoeken van "levend geloof" en "praktisch geloof" moeten over de gehele wereld wapperen. Elke religie moet er aan gaan werken om onbaatzuchtig de wereld van armoede en ziekte te gaan bevrijden. En door het in praktijk brengen van liefde en door de brandende overtuiging van het geloof, zal onze getuigenis zelfs atheïsten overtuigen van de waarheid van de levende God. Slechts door een religieuze en geestelijke revolutie die harmonie, liefde en medeleven brengt, zullen wij tenslotte de ideale wereld van vrede verwezenlijken.

Geachte aanwezigen! In response op Gods ultieme oproep moeten de religieuze instituten zich bevrijden uit het moeras van vijandigheid, onbegrip en onwetendheid. En tezamen moeten wij onze religieuze wil laten zien in al ons doen en laten over deze hele planeet.

Religie is niet louter gericht op het hiernamaals. De aarde is Gods schepping en het is op deze aarde, dat Gods wil moet worden verwezenlijkt. Als het Koninkrijk der Hemelen of Sukkavati de ideale plaats van God is, dan kunnen wij daar niet heen gaan op basis van onze hoop alleen. Veeleer moeten wij leven, liefhebben en zorgen voor onze broeders en zusters en de schepping. En in deze relatie met onze naasten kunnen wij het ideaal verwezenlijken. (*Dialoog en Verbond*, 16 november 1985, McAfee, New Jersey)

## Ingrediënten voor vredeseducatie

Prof. dr. J. Knappert, emeritus hoogleraar culturele antropologie.



*Professor dr. J. Knappert*

### **Positieve elementen voor vredeseducatie**

Allereerst moet er een positieve houding t.o.v. andere naties en religies zijn. Allereerst moeten we aan positieve elementen denken als we aan de ander denken.

We moeten kinderen niet achterdochtig maken. D.w.z. dat we ze vertellen dat we denken dat anderen niet zo goed zijn als wijzelf. B.v. Joden werden overal van beschuldigd en dit werd de kinderen al vroeg verteld. Kinderen gingen hier vervolgens in geloven.

We moeten leren van andere volken. We denken vaak dat we veel weten maar het meeste weten we natuurlijk niet. En beseffen we zelfs niet dat we het niet weten. Dit willen heeft met levenshouding te maken.

### **Een verhaal uit de Kongo.**

Een missionaris ging met de Kongolese mensen uit vissen. De kerk zag dit niet graag. Je moest niet leren van inboorlingen, maar ze juist bekeren. Hij moest op rapport komen bij de bisschop die zei: ik zie je nooit een goed boek lezen. Zijn antwoord was: Iedere inboorling hier is voor mij een boek.

Verder moeten we onze agressie bedwingen. We moeten alle mensen zien als gelijken. Als we kijken naar de leuze, vrijheid gelijkheid en broederschap, dan zit dit nog niet zo gek in elkaar. Ik moet daar de laatste tijd veel aan denken. We zijn hier misschien nog niet aan toe. De gelijkheid van alle mensen is noodzakelijk voor de vrijheid. Als er namelijk iemand is die zegt ik ben beter, jullie moeten dus naar mij luisteren, dan is er dus geen vrijheid. Verder kunnen mensen gelijk zijn maar elkaar toch naar de keel vliegen. Er moet dus ook broederschap zijn.

### **Negatieve aspecten voor vredeseducatie**

Vaderlandslievendheid. Vaak mondde vaderlandsliefde echter uit in militaire veldslagen. Veel landsgrenzen werden door veldslagen beslist. Het vaderland is op deze manier natuurlijk heel betrekkelijk.

Een voorbeeld over het Midden Oosten. Hier is een opvoeding aan de gang die zeer negatief is. Dat leidt er zelfs toe dat het bestaansrecht van volken niet wordt gegund. Kijken we verder naar Tibet en Taiwan etc. dan zien we dat er hele gevaarlijke situaties kunnen ontstaan. Toch is het zo dat dit in geen enkele religie geleerd wordt.

*(Uittreksel van de toespraak, gemaakt door de IIFWP)*

## Vier belangrijke factoren bij geestelijke ontwikkeling

Drs. W.A. Koetsier, secretaris IIFWP in Nederland.



*Dr. W.A. Koetsier*

### **Factoren bij de geestelijke ontwikkeling.**

Als we kijken naar de maatschappij dan zien we verschuivingen plaatsvinden. Banken en gemeentehuizen zijn tegenwoordig groter dan kerken. Dat laat zien dat in onze maatschappij materiele dingen steeds meer belangrijk worden gevonden. Geestelijke aspecten van het leven worden naar de zijlijn geschoven. Dit is uiteindelijk niet zonder consequentie. Bijvoorbeeld als de disco uit gaat in een grote stad in Nederland dan zijn bodyguards soms nodig voor een veilig vervoer naar huis.

De vraag is, wie moet in deze situatie de oplossing bieden? Dat zijn de religieuze groeperingen. Wat wel belangrijk is, is dat we elkaar dan ondersteunen.

De kerken zijn a.h.w. de geestelijke tankstations van de samenleving. Zo zouden ze moeten functioneren, wat is hun rol en wat zijn de ingrediënten die nodig zijn voor een goede geestelijke ontwikkeling. De punten die ik ga noemen zijn mijns inziens gemeenschappelijke punten van alle belangrijke godsdiensten.

### **Verantwoordelijkheid.**

Er zijn in onze samenleving scholen om ons intellect te ontwikkelen, maar waar wordt ons hart ontwikkeld. Als we verantwoordelijkheid weg halen, dan blokkeert de geestelijke groei. Er zijn nu veel voorschriften en regels. In feite neem je daarvoor een bepaald gedeelte van de verantwoordelijkheid weg. Verantwoordelijkheid nemen voor jezelf, je gezin en de samenleving.

Laat ik een voorbeeld geven uit de geschiedenis. In de Rooms Katholieke kerk werd het lezen van de Bijbel destijds aan banden gelegd. Dit werkte averechts. De groei van de mensen blokkeerde en uiteindelijk kwam er ook een scheuring. Niet dat ik zeg dat dit hier meteen een gevolg van was. Het bestuderen van de leer van andere religies zou altijd mogelijk moeten zijn. We zouden zelfs ook kunnen samenwerken in de religieuze educatie. Het succes van de een zou het succes van de ander moeten zijn

### **Een goede geestelijke atmosfeer is nodig.**

Dit gaat in feite over de omgang met elkaar. Ook de verantwoordelijkheid van de media speelt hier een rol. We maken ons wel zorgen over de stoffelijke, maar niet over de geestelijke atmosfeer. Seksualiteit, iets dat binnen alle geloven heilig is, wordt bijna altijd naar beneden gehaald. Hier wordt vaak in schuttingtaal over gesproken. In de taal zie je al dat hier iets niet klopt.

### **Vitaliteit.**

Net zoals we voedsel en water nodig hebben, zo moeten we ook anderen dienen en leven voor de anderen. Dit geeft ons geestelijke vitaliteit. Vaak denken men-

sen dat dit slaafs is, maar dit is niet zo. Dit heeft met ware liefde te maken. Bij veel godsdiensten staat dit aspect hoog op de lijst.

**Liefde.**

De zon geeft licht en warmte. Zo heeft onze geest ook liefde nodig. Vergelijk het met energie. Er is echter ook een bepaalde orde nodig omdat er anders kortsluiting komt. In de schepping functioneert dit ook zo. In het gezin kan Gods liefde volledig stromen. Met orde bedoel ik verder dat het gezin de samenleving dient, de samenleving het land, het land de wereld en de wereld God.

Dit zijn punten die door alle godsdiensten begrepen kunnen worden en die de basis kunnen zijn voor onze samenwerking.

*(Uittreksel van de toespraak, gemaakt door de IIFWP)*

## Discussie

De discussie wordt geleid door prof. dr. M.K. Gautam.

Vraag 1: Hoe kunnen we ervoor zorgen dat de kerken meer in het centrum van de maatschappij komen te staan?

Antwoord van Drs. Koetsier: Kerken worden geconfronteerd met de stoffelijke wereld. We moeten met elkaar aan de geestelijke ontwikkeling werken en we moeten onze plek ook opeisen. Probleem is natuurlijk de “exclusieve” houding van veel mensen. Dat betekent vaak dat ze niet structureel met elkaar willen samenwerken. We moeten daadwerkelijk dienstbaar zijn en als we onderling gaan samenwerken, dan ontstaan er nieuwe kansen.

Vraag: Hoe plaatsen we vredeseducatie weer terug niet alleen in het gezin, maar ook op de scholen. We hebben in Nederland een schoolstrijd gehad, maar vaak wordt ook op de Christelijke scholen de scheppingstheorie niet naast de evolutietheorie gezet. De opvoeding over liefde, wat de kern is van vrede, vindt op humanistische basis plaats op de scholen. We hebben dit uit handen gegeven.

Antwoord van Prof. Knappert: Daarvoor is samenwerking nodig, maar ook een revolutie.



*Van links naar rechts: Prof. Gautam, Mevr. Huntjens, Prof. Knappert en Drs. Koetsier.*

Een opmerking over verantwoordelijkheid. Dit zou een vreugdevol iets moeten zijn. Het dienen van God zou vreugdevol moeten zijn. Iemand die de glorie van God kent, kent ook de vreugde. Verantwoordelijkheid zou niet iets moeten zijn dat zwaar is maar vreugdevol. Als God in het centrum is in je leven staat dan is verantwoordelijkheid niet iets wat zwaar is.

Antwoord van Prof. Knappert: We hebben het gevoel dat we alles maar aan God moeten overlaten, verlaten. Wij hebben ook als kinderen van

God verantwoordelijkheid.

Antwoord van drs. Koetsier: Verantwoordelijkheid zien we als een geschenk van God zodat we Zijn creativiteit kunnen beërven.

## Sessie 3

### *Vrede en Wereldculturen*

Mevr. Dr. Hak Ja Han Moon

#### **De Weg voor de Mensheid en de Wereld in de Laatste Dagen**

Geachte dames en heren,

Op de eerste plaats wil ik u hartelijk danken voor uw komst en dat u mij in de gelegenheid stelt om Gods woord met u te delen. Ik wil vooral mijn diepste dank aan God betuigen, die mij gedurende mijn gehele leven begeleid heeft. Laten we Hem de eer en glorie geven.

Mijn man, Reverend Sun Myung Moon, heeft zich gedurende zijn hele leven volledig ingezet voor de verlossing van de mensheid volgens Gods Wil. Hij kwam tot het besef, dat God niet op een troon van eer en glorie zit. God is echter een God die lijdt en verdriet heeft en Zich inspant om Zijn kinderen te verlossen, die vanwege de val moeten lijden in de hel.

Vanaf het moment dat mijn man voor het eerst Gods Wil en Gods lijdende hart begreep, heeft hij slechts één doel voor ogen gehad: de vervulling van Gods Wil; al het overige kwam op de tweede plaats. Als ik aan de misverstanden, vervolging en grote moeilijkheden denk, die hij tot nu toe in zijn leven heeft gehad, dan ben ik God dankbaar dat ik vandaag in zijn plaats hier mag zijn. Ik geloof dat dit volledig aan God te danken is.

Tijdens deze belangrijke bijeenkomst wil ik graag spreken over het onderwerp: “De Weg voor de Mensheid en de Wereld in de Laatste Dagen”. Hierdoor zullen wij de menselijke geschiedenis en de huidige gebeurtenissen in de wereld beter kunnen gaan begrijpen vanuit het standpunt van Gods voorzienigheid.

Wat zijn de “Laatste Dagen”? God heeft vanaf de val van de eerste voorouders eraan gewerkt om Zijn verloren kinderen te verlossen. Dit grootse verlossingswerk moet in de Laatste Dagen voltooid worden. De Laatste Dagen vormen het keerpunt, waarbij de geschiedenis van het kwade onder het bestuur van Satan beëindigd wordt en de goede geschiedenis onder Gods bestuur begint. De Laatste Dagen zijn dan ook een hoopvolle tijd, waarin Gods werk tot voltooiing zal komen.

In de Laatste Dagen zullen individuen bevrijd worden van de slavernij van de zonde en zullen zij in staat zijn het ideaal van volmaaktheid te bereiken. Het gezin zal geheeld worden, samenlevingen zullen verzoend worden en de landen van de wereld zullen zich verbroederen. Zelfs de barrières tussen Hemel en Aarde zullen verdwijnen, naarmate de angst voor de dood verdwijnt.

God heeft in de loop van de menselijke geschiedenis verscheidene malen getracht de Laatste Dagen in te luiden door onze geest te openen voor een dieper begrip van Zijn Wil en Waarheid. Maar telkens weer slaagden wij er niet in om onze verantwoordelijkheid te vervullen en gaven we geen gehoor aan de goddelijke oproep om het goede te beantwoorden en om de geschiedenis van het kwade te verwerpen.

Maar God is eeuwig, onveranderlijk, absoluut en uniek en ook Zijn Wil is eeuwig, onveranderlijk, absoluut en uniek. Hij zal dan ook nooit afstand doen van Zijn ideaal om Zijn Koninkrijk op te bouwen door middel van een waar individu, een waar gezin, een ware samenleving, een waar land, en een ware wereld. God

zal zeker een wereld opbouwen, waarin Hij kan leven en waarin Hij, zowel in de Hemel als op Aarde, vrij kan reizen en handelen.

In Gods oorspronkelijke plan zou deze wereld van vrede op natuurlijke wijze ontstaan zijn. Het gezin van de zondeloze Adam en Eva, die de eerste Ware Ouders van de mensheid hadden moeten zijn, zou dan het beginpunt geweest zijn. Maar door de val gingen de Ware Ouders en de ware wereld vanaf het begin verloren.

Daarom kan niets in deze huidige wereld, noch het land waar we wonen, noch enige menselijke ideologie of wat dan ook, ons weer met God en de Ware Ouders verbinden. Wij moeten eerst zelf geestelijk gezond, verlost en hersteld worden. Als wij dan als wedergeboren individuen ware echtelieden en ware ouders worden, en vervolgens het leven schenken aan kinderen, pas dan kan de wereld onder Gods bestuur verschijnen. Als de mensen in hun hart weer vrij met God kunnen communiceren, dan zal er onvermijdelijk een einde komen aan deze slechte wereld.

De Laatste Dagen is een tijd, waarin dit ideaal verwezenlijkt zal worden. Het is de tijd van de Wederkomst. De Laatste Dagen is dan ook geen tijd van angst, maar van hoop. De bijbelse voorspellingen zoals oordeel door het vuur, de vernietiging van de aarde, of mensen die ten hemel opgenomen zullen worden, hebben eerder een geestelijke dan een letterlijke betekenis. De Laatste Dagen is een tijd, waarin de geschiedenis van kwaad en ellende uiteindelijk ontward en opgelost zal worden.

Hoe zal dit gebeuren? De Heer zal bij zijn Wederkomst eerst op individueel niveau, vervolgens op het niveau van het gezin, de samenleving, een volk, een land, de wereld en zelfs in de geestelijke sferen, voorwaarden van liefde en opoffering moeten brengen. Hij zal de verticale verbinding tussen de mensheid en God herstellen. We hebben reikhalzend naar deze dag uitgekeken, en de uiteindelijke bestemming ligt nu binnen ons bereik.

De werkelijke situatie van onze wereld ziet er echter heel anders uit. Op elk niveau zijn individuen, gezinnen en landen nog ver van elkaar verwijderd. Milieuproblemen, zoals lucht- en watervervuiling, en voedseltekorten teisteren onze samenlevingen. Erger nog, religieuze strijd en rassengeschillen steken overal in de wereld de kop op, en veroorzaken conflicten en zelfs oorlogen.

Wie kan verantwoording nemen voor deze wereld? Dit is een serieuze kwestie. Eens geloofden de communistische landen, dat zij een nieuwe wereld konden verwezenlijken, maar zij konden hun eigen nationalisme niet overstijgen. Eveneens kan Amerika, de enige overgebleven supermacht, niet boven het idee uitstijgen dat de gehele wereld het Amerikaanse model moet volgen.

Als een land zijn eigenbelang voorop stelt dan zal het de wereld niet kunnen leiden. We hebben een volk of een land nodig dat bereid is zich op te offeren voor het hogere doel, door het ideale land te worden dat de gehele wereld kan omvatten.

Amerika wordt geconfronteerd met een morele crisis en door de verwarring en het gebrek aan eenheid neemt de invloed van de kerken af. Daarom zijn mijn echtgenoot en ik naar Amerika gegaan en gaven daarbij gehoor aan de oproep van God. We hebben ons tot het uiterste ingespannen om Amerika tot nieuw leven op te wekken door haar jonge mensen te onderrichten.

Misschien bent u nieuwsgierig wat wij dan wel onderrichten. Het is eigenlijk heel eenvoudig. Op de eerste plaats; "leef voor het welzijn van anderen". Met andere woorden; de individu moet leven voor het gezin, het gezin voor de gemeenschap, de gemeenschap voor het volk, het volk voor het land, het land voor de

wereld en de wereld voor God. Dan zal God bij ons komen wonen.

Voor het gezin geldt hetzelfde beginsel. Ouders zullen voor hun kinderen moeten leven en kinderen voor hun ouders. Een goede echtgenoot leeft voor zijn vrouw en een goede echtgenote voor haar man. Iedereen die meer voor anderen leeft dan voor zichzelf, staat aan de kant van het goede.

Op de tweede plaats onderwijzen we de mensen; “heb uw vijand lief”. God zelf heeft Jezus, Zijn eniggeboren geliefde Zoon, opgeofferd om de mensheid te verlossen. God deed dit om de kinderen van Zijn vijand te verlossen, waardoor Satan tegenover God niet langer zijn autoriteit en macht kon uitoefenen. Zelfs Satan moest zich vrijwillig overgeven aan de God, die Satans kinderen meer lief heeft dan Zijn eigen Zoon.

Het is Satans strategie om altijd als eerste toe te slaan, maar uiteindelijk verliest hij. Gods strategie is erop gericht om uiteindelijk te winnen door de eerste klap en het eerste verlies te incasseren. Geloof in deze eenvoudige hemelse wet heeft mijn man door marteling en gevangenschap heen staande gehouden. We konden zendelingen uitsturen naar 185 landen over de gehele wereld, omdat we wisten dat zij uiteindelijk de overwinning zouden behalen, ondanks het feit dat we ons ervan bewust waren dat zij verschrikkelijk vervolgd zouden worden en op veel onbegrip zouden stuiten.

Deze hemelse wet is ook te zien in de Christelijke geschiedenis. Christelijke zendelingen en heiligen zijn de weg van vervolging en martelaarschap gegaan, en werden door vele vijanden belaagd. Hun bloed en tranen zijn tweeduizend jaar lang de voedingsbodem geweest voor de groei van vrijheid en democratie.

Maar het Christendom, eens de bron van alle kracht voor vrijheid en democratie, bevindt zich momenteel in een crisis. De Christelijke landen hebben hun richtingsgevoel verloren en gaan ten onder aan morele verwarring. Zij ontkennen en negeren God, Jezus en de voorzienigheid op een manier, die vroeger voor ondenkbaar werd gehouden. We horen zelfs stemmen opgaan die beweren dat God “dood” is of “niet bestaat”. Hoe ervaart God deze dingen? Gods hart moet gebroken zijn, want Hij heeft gezocht naar Zijn kinderen. Hij heeft alles opgeofferd in de hoop dat Hij in de Laatste Dagen bevrijding zou zien.

Dames en heren, voor wie heeft God zich opgeofferd? Niet alleen voor Amerika of voor een bepaald land. Ook niet alleen voor het Christendom. Nee, voor ieder van ons, voor u en voor mij als individu. De reden dat Jezus werd gekruisigd was niet om de Messias zelf te redden, maar om u en mij te redden, ieder van ons.

Omdat de val begon met twee individuen, moet ook de verlossing op het individuele niveau beginnen. De Messias komt als vertegenwoordiger van de mensheid en proclameert: “Ik zal alle verantwoording op mij nemen om de schuld af te betalen die de mensheid zich in de loop van de geschiedenis op de hals heeft gehaald. Ik zal de persoon worden aan wie God zelfs erkentelijk zal zijn”. Zonder een ijzeren vastberadenheid is herstel onmogelijk. We hebben het hier niet slechts over concepten of theorieën. Als we niet bereid zijn om te lijden en ellende te doorstaan, dan kunnen we Gods hart niet bereiken.

Hebt u ooit wanhopig gebeden voor de zes miljard mensen in deze wereld, met het gevoel dat uw eigen kinderen stervende zijn? Hoeveel van uw hart heeft u geïnvesteerd om een gezin, een samenleving, een volk, een land en de wereld te redden? Was u daarbij bereid uzelf volledig voor hen op te offeren? Ik geloof dat er maar heel weinig mensen het zelfvertrouwen hebben om die vraag positief te beantwoorden. De Heer van de Wederkomst komt echter met deze absolute standaard naar de wereld toe.

God werkt in de geschiedenis, op zoek naar overwinnaars die Hem kunnen ver-

tegenwoordigen en die bereid zijn namens Hem te lijden. Toen God Abraham riep, 2000 jaar na de val, testte Hij hem eerst met beproevingen en lijden. Vervolgens maakte Hij van Abrahams nakomelingen het uitverkoren volk; zij vermenigvuldigden zich tot een nieuw gezin, een nieuwe stam en tot het nieuwe volk Israël. God maakte de Israëlieten tot het uitverkoren volk, op basis van Abrahams overwinning in het geloof. Zij werden het centrale volk om de toekomstige Messias te ontvangen.

Als we tot de kern van de zaak doordringen kunnen we begrijpen dat Adam en Eva, de eerste menselijke ouders, de standaard van geloof en liefde verloren hadden. De Messias komt om die verloren standaard te herstellen. De Messias staat bij zijn komst in de positie van de nieuwe Adam en zijn volgelingen staan in de positie van “de bruid”.

Ondanks het feit dat hun missie zo belangrijk was, konden de Israëlieten hun taak niet volbrengen, omdat Jezus gekruisigd werd. Hoewel Israël door God gekozen en geroepen was, verloor het zijn positie als Gods uitverkoren volk. Het Christendom werd als het tweede Israël geroepen om deze taak op zich te nemen. God bleef zijn voorzienigheid leiden met slechts één doel voor ogen: het herstel van de bruid.

Het uiteindelijke doel van alle Christenen die op de wederkomst wachten ligt daarom niet alleen in de ontwikkeling van hun eigen godsdienst. Onze belangrijkste taak is de bruid te worden die gekwalificeerd is om de Messias als bruidegom te ontvangen. We zijn nu in het laatste stadium van die voorzienigheid aangekomen.

Wat is de essentie van de leer van de Messias? De verlossing van de wereld. Hij brengt ons een leer die de wereld kan verenigen en een ideaal gezin tot stand kan brengen. Het belangrijkste doel ervan is het herstel van de positie van Ware Ouders, die vanwege de val van de eerste mensen verloren ging.

Het Oude en Nieuwe Testament vertellen ons dat de Messias met de autoriteit van de Vader komt, een substantiële bruid ontmoet, die de kracht van de Heilige Geest vertegenwoordigt en dat hij vervolgens de positie van Ware Ouders herstelt. Daarom neemt het Christendom de positie in van de bruid voor de komende Messias. De verschijning van de bruid en de bruidegom op de “maaltijd van het Lam”, waarover in het boek Openbaringen geprofeteerd wordt, heeft betrekking op de komst van de Ware Ouders, de eerste ware man en vrouw.

Jezus kwam met diezelfde opdracht. Toen hij zijn volk en land echter verloor vanwege hun ongeloof, offerde hij zijn leven op voor het welzijn van de wereld en voor het Koninkrijk dat God wilde opbouwen. De weg van Jezus' lijden aan het kruis was dezelfde lijdensweg die God volgde. Met de dood voor ogen bad Jezus wanhopig: “Vader vergeef hen, want zij weten niet wat zij doen”. Hij vergaf Rome en al de mensen die tegen hem waren. Door deze geest van opoffering eindigde het leven van Jezus niet op 33-jarige leeftijd aan het kruis. Met Gods hulp erfde het Christendom zijn geest en werd de leidende religie in de menselijke geschiedenis.

Dames en Heren, het is belangrijk om te weten dat Amerika het belangrijkste Christelijke land in de wereld is. Welke verantwoordelijkheid heeft zij? Amerika wordt momenteel erkend als de enig overgebleven supermacht. Maar als zij de lijn van Gods voorzienigheid niet strikt blijft volgen, zal haar vooruitgang niet voortduren. We denken misschien dat Amerika altijd haar huidige bevoorrechte positie zal behouden, maar de geschiedenis laat ons zien, dat beschavingen komen en gaan als hun lot verandert. Zal het Amerika anders vergaan?

De tijd zal komen waarin religieuze leiders die over Gods Wil spreken op de voorgrond zullen treden. Religieuze leiders zijn profeten. Zij moeten onbevreesd opstaan, Gods Wil uitspreken en aan de mensheid laten zien welke weg men moet gaan. De versplintering in denominaties en de strijd tussen religieuze groeperingen, die we overal om ons heen zien, vormen een ernstig struikelblok voor Gods voorzienigheid.

Om religieuze verdeeldheid te overwinnen, hebben mijn echtgenoot en ik jarenlang 90% van ons kerkelijk budget gegeven om andere denominaties en andere religies te helpen hun interreligieuze geschilpunten op te lossen. We hebben de Interreligieuze Federatie voor Wereldvrede opgericht om harmonie en eenheid te brengen tussen religieuze groeperingen, en zo bij te dragen aan de oplossing van conflicten in vele gebieden van de wereld en om mee te helpen bij het tot stand brengen van wereldvrede. Nog maar kort geleden hebben we de Interreligieuze en Internationale Federatie voor Wereldvrede opgericht. Deze instelling heeft reeds politieke en religieuze leiders bij elkaar gebracht om het Woord van God, in zeven internationale “Hoon Dok Hae” conferenties, te bestuderen.

We leven in een tijd waarin alle mensen raciale en religieuze geschillen kunnen overwinnen en Gods voorzienigheid - om Zijn scheppingsideaal te verwezenlijken - kunnen begrijpen. We kunnen Gods hart begrijpen en er uiteindelijk één mee worden. Dat hart van ware liefde zal de wereld van geloof, hoop en liefde tot stand brengen, waar we allemaal naar verlangd hebben.

We kunnen de hechte band met God, die verloren ging vanwege de val, herstellen. Dit betekent het herstel van de ouder-kind relatie, die God oorspronkelijk voor ogen had. Daarom heeft God ons beloofd dat de tijd waarin de Ware Ouders komen inderdaad de tijd van de Laatste Dagen is.

Het is een tijd van hoop, waarin grote aantallen van mensen in de wereld, die hun Ouders door de val verloren, opnieuw hun oorspronkelijke Ouders kunnen ontmoeten. Zo vormen de Ware Ouders de vervulling van de verlangens en de hoop van de gehele mensheid. Zij zijn de uiteindelijke vrucht van de overwinningen en offers van alle goede mensen uit de gehele menselijke geschiedenis.

De Verenigingskerk heeft deze nieuwe boodschap en traditie over de gehele wereld verspreid via de Internationale Heilige Huwelijksinzegeningen. Het feit, dat zwarte, blanke en gele mensen als broers en zusters bijeenkomen en daarbij etnische en raciale verschillen overwinnen om vervolgens liefhebbende echtparen te worden, is wel een van de belangrijkste tekenen dat Gods Wil voltooid wordt. Door de traditie van het gezegende gezin te verwezenlijken kunnen we in deze tijd de relaties tussen broer en zus, echtgenoot en echtgenote en tussen ouder en kind, zoals God het oorspronkelijk voor ogen had, herstellen. We moeten zelfs zo ver gaan dat we God kunnen bevrijden, die sinds het verlies van Zijn kinderen de diepste ellende doorgemaakt heeft. Alleen dan kunnen God en wij samen de weg naar het ware geluk openen.

Tot nu toe heeft de democratie om “menselijke vrijheid” en “de bevrijding van de mens” geroepen, maar dat is niet voldoende. De tijd is gekomen om “vrijheid van God” en om “de bevrijding van God” te roepen. Als we een einde maken aan Gods verdriet, zullen de bevrijding van de mens en het herwinnen van de menselijke vrijheid vanzelf volgen. Een ieder van ons moet zich realiseren dat we geboren zijn om God te bevrijden en om de wereld te bevrijden.

Het nieuwe Millennium is de tijd, waarin Gods zesduizendjarige voorzienigheid van herstel tot een einde komt. Gods scheppingsideaal wordt overal in de Hemel en op Aarde gerealiseerd. Dit zal ook de tijd inluiden waarin het klagen en

lijden van de schepping, die door de val haar meester verloor, eindelijk voorbij zal zijn. Dit is de tijd waarin de Ware Ouders en de kinderen, die lang van elkaar gescheiden waren, weer herenigd worden. Het is een tijdperk waarin vrije communicatie tot stand zal komen tussen de geestelijke wereld en de stoffelijke wereld en waarin Gods Koninkrijk in de Hemel en op Aarde gevestigd zal worden.

De overgang tot het nieuwe millennium markeert de voltooiing van het Nieuw Testamentische tijdperk. Het is het punt waarop zowel de beloften uit het Oude Testament als die uit het Nieuwe Testament vervuld worden. Het directe bestuur door Gods liefde zal van nu af aan over de gehele wereld duidelijk zichtbaar worden. Zijn macht en gezag zullen erkend en gerespecteerd worden. Oost en West en zelfs de geestelijke en de stoffelijke werelden zullen in dit tijdperk samenkomen met de Ouders van Hemel en Aarde als middelpunt. Daardoor zal er één wereld en één kosmos onder God tot stand komen. De mensheid zal als één grote familie op aarde gaan leven. Dit is de hoop voor het Tijdperk van het Voltooide Testament. Gods beloften zullen op glorieuze wijze in vervulling gaan.

De tijd is nu gekomen. Het is tijd voor Amerika en de rest van de wereld om weer te ontwaken. Het is eveneens tijd om ook in Nederland een nieuwe beweging op te richten, die ware ouders, ware gezinnen, een waar land en een ware wereld voortbrengt, waarin God centraal staat. Op deze manier kan Nederland God behouden. Ook Nederland kan opnieuw een samenleving worden die God dient. God heeft duizend jaar lang gewerkt om de landen te vestigen die Hem in Zijn voorzienigheid kunnen helpen. Als Hij deze landen verliest, waar moet Hij dan heen? Als Nederland God op de juiste manier dient, dan zullen alle problemen - gezinsproblemen, morele problemen, jongerenproblemen en raciale problemen - verdwijnen. Nederland kan een land worden waarin mensen van allerlei afkomst en uit allerlei landen in harmonie met elkaar kunnen leven, en kan dus een voorbeeld worden van het Koninkrijk der Hemelen op Aarde.

De tijd is gekomen dat wij ons moeten verenigen en de weg voor de mensheid moeten openen. Het is ook tijd voor Nederland om, als een land dat in de positie van een jongere zoon staat, God te dienen en de weg te tonen. Amerika kan zijn taak, als het voorbeeld dat andere landen naar God leidt, vervullen. Europa en Nederland staan in een belangrijke positie om de Verenigde Staten te helpen met deze taak als oudste zoon in Gods voorzienigheid. Nederland deelt soortgelijke zegeningen en uitdagingen en staat als land in de positie van de jongere zoon. Uw hulp is noodzakelijk zodat de Verenigde Staten, als het land in de positie van de oudere zoon, in Gods voorzienigheid kan slagen. Door samen te werken zal de Verenigde Staten in staat zijn om opnieuw de wereld te leiden naar Gods hart. Ik vraag u om samen met ons deze historische zaak te vervullen.

Ik wil graag eindigen door mijn hoop uit te spreken voor een nieuw Millennium Koninkrijk dat overloopt van vrede, vrijheid en rechtvaardigheid op Aarde en in de Hemel.

## Hoe gaan een sterke overtuiging en tolerantie samen

Dr. G.J. van Butselaar, Dutch Platform International Freedom of Religions or Belief.



*Dr. G.J. van Butselaar*

Allereerst is het belangrijk om de werkelijke intentie van de ander te willen horen. Tot aan de jaren 70 was zending gewoon, daarna kon dat niet langer en werd het dialoog.

Een Imam uit Den Haag waarschuwt over homofilie en dat het is in strijd met de islam. Hij heeft veel kritiek over zich heen gehad en ik denk ten onrechte. Een eigen, sterke mening is juist een voorwaarde voor een goede dialoog en dus voor tolerantie. Met lief en aardig zijn neem je elkaar niet serieus. We moeten geen softies zijn, maar uitkomen voor onze overtuiging.

Ik ben jaren lang missionaris geweest en ik had in die tijd heel veel vrienden. Vooral Arabische vrienden. Ik geef toe dat dit ook

een pragmatische reden had. Als je namelijk missionaris bent in zo'n land, dan ben je erg afhankelijk van een auto. Het kwam in die tijd veel voor dat er geen benzine te koop was en als je dan de goede vrienden had, dan hadden die altijd nog een jerrycan staan. Op een zondag, op weg naar mijn kerk had ik inderdaad geen drup meer. Met togakoffertje liep ik daar. Een van mijn vrienden, Mohammed zat op een bankje. We groeten elkaar en hij nodigde me uit om wat te drinken. Ik zei: Je moet wel oppassen dat ik je niet ga bekeren, want ik ben op weg naar de kerk om te preken. Hij lachte en zei ik ben er klaar voor. Toen haalde hij de Koran onder zijn toonbank vandaan met een lach en overtuiging dat hij mij zou bekeren.

*(Uittreksel van de toespraak, gemaakt door de IIFWP)*

## De zegening van internationale huwelijken

Dhr. J. Campman, hoofd educatie Verenigingsbeweging



*Dhr. J. Campman*

Rev. Moon staat bekend om de trouwceremonies met grote aantallen mensen. Wat is hiervan de reden en waarom is dit verbonden met wereldvrede?

### **Het begin van de menselijke geschiedenis**

Er is een diepe religieuze waarheid die in alle wereldreligies terugkomt en dat is dat er aan het begin van de menselijke geschiedenis iets fout is gegaan. We kennen allemaal het verhaal van Kain en Abel. Dat was in feite de eerste oorlog. (Als je het probleem van twee individuen expandeert naar het wereldniveau dan praat je in feite over oorlog) Het was een probleem tussen twee

broers, maar daarvoor was er al een ander probleem, n.l. tussen man en vrouw en tussen de mens en God. Dit was een probleem tussen man en vrouw en tussen ouders. Na de zondeval staat er in Genesis dat de man over de vrouw zal heersen. Het laat zien dat er een fundamenteel probleem is dat moet worden opgelost. We hebben ook gepraat over seksualiteit en dat hier heel vaak verkeerd mee wordt omgegaan. Deze problemen moeten worden opgelost voordat wereldvrede kan verschijnen.

Wat gebeurt er op deze massa trouwerijen. Mensen komen bij elkaar van verschillende achtergronden. Voor ons heeft deze ceremonie te maken met het herstel van de fout van Adam en Eva. Geestelijke dood kwam door twee mensen. Geestelijke wedergeboorte moet daarom naar onze opvatting ook met twee mensen plaatsvinden. Wij geloven dat God probeert door dit soort huwelijken de mensheid weer terug te brengen naar het oorspronkelijke ideaal. Eerst het herstel in de persoonlijke relatie tussen mens en God, dan tussen man en vrouw, dan tussen ouders en kinderen, en daarna tussen kinderen. Alleen als dit herstel heeft plaatsgevonden kan er werkelijk vrede ontstaan. Dat komt omdat de oorzaak van alle ellende hersteld moet worden. Dat is voor ons de betekenis van deze ceremonie. De grote hoop die God heeft is dat u een goed huwelijk heeft.

Een ander belangrijke reden dat ons huwelijk met God verbonden moet zijn, is dat we hierdoor de sfeer van Ouderschap kunnen binnengaan.

*(Uittreksel van de toespraak, gemaakt door de IIFWP)*

## Discussie

De discussie werd geleid door drs. W.A. Koetsier.



Vraag: Zoudt u commentaar kunnen geven over een wet die onlangs in Frankrijk door het parlement is aangenomen en die 170 religieuze groeperingen verboden organisaties maakt?

Antwoord van dr. van Butselaar: Ik denk dat het te maken heeft met het feit dat er zich onlangs een groepering in

Frankrijk gevestigd heeft die zijn leden aan heeft gezet tot het plegen van zelfmoord. Ik denk dat men hier in Frankrijk erg bang voor is. Kijken we historisch naar Frankrijk, dan zien we dat ze ook in het verleden zelfs moeite hadden met het accepteren van de Rooms Katholieke kerk, en later met het Protestantisme. Ik denk dat ze dit met een wet onder controle willen houden.

Vervolg vraag: Het is toch duidelijk dat het plegen van moord in ieder land verboden is, ook bij de wet. De wet hoeft wat dat betreft natuurlijk niet worden aangepast. Als dit werkelijk het probleem zou zijn, dan zou er toch een onderzoek gedaan kunnen worden naar de betreffende groeperingen en op basis daarvan zou men stappen kunnen nemen. Nu zien we dat 170 religieuze groeperingen, waaronder pinkstergemeentes, de orde van de Jezuiten etc. in het verdachtenbankje komen te staan en wel door de wet. Dat betekent dat er geen bescherming is voor hen. Verder is het natuurlijk een hele gevaarlijke ontwikkeling dat er op dit moment in een West Europees land de vrijheid van godsdienst opnieuw ter discussie wordt gesteld.

Antwoord van dr. van Butselaar: U bent hier heel serieus over en ik ben dit ook met u eens. Wat ik wil zeggen is, dat als je dit wil veranderen, dat het dan belangrijk is dit in de context te zien van hoe in het verleden in Frankrijk hier mee werd omgegaan.